

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 101/2023
14.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљене АА – адвоката Гвоздена Гргура, адвоката Сање Кнежевић и адвоката Душице Шоштарић Благојевић, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-346/21 од 17.01.2022. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 88/22 од 14.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2023. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА - адвоката Гвоздена Гргура и адвоката Сање Кнежевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-346/21 од 17.01.2022. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 88/22 од 14.11.2022. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене, у преосталом делу, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Душице Шоштарић Благојевић, у целисти, **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-346/21 од 17.01.2022. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ, изречена јој је условна осуда и то тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе одређено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду КЖ1 88/22 од 14.11.2022. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Новом Саду К-346/21 од 17.01.2022. године преиначена, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Новом Саду окривљеној АА за кривично

дело за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, изрекао условну осуду и то тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од 2 месеца и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од 1 године не изврши ново кривично дело, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљене АА:

- адвокат Гвозден Гргур и адвокат Сања Кнежевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;
- адвокат Душица Шоштарић Благојевић због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи, јер дело за које је осуђена није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоце окривљене, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је по оцени навода у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА – адвоката Гвоздена Гргура и адвоката Сање Кнежевић је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Душице Шоштарић Благојевић је у целости недозвољен.

Браниоци окривљене АА – адвокат Гвозден Гргур и адвокат Сања Кнежевић у поднетом захтеву за заштиту законитости указују на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у изреци пресуде нису тачно одређене радње, које представљају радње извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом, а што додатно образлажу позивањем на међународне конвенције.

На наведену повреду закона, одбрана окривљене указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни два, став два, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости браниоци окривљене – адвокат Гвозден Гргур и адвокат Сања Кнежевић, нумеришу и образлажу повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. става 2. тачка 2) и 3) ЗКП, наводима

да су побијане пресуде захваћене битним повредама одредаба кривичног поступка, јер је изрека пресуде неразумљива, а разлози пресуде противречни изреци, пресуда о одлучним чињеницама уопште нема разлоге, а они који су наведени у њој су потпуно нејасни и међусобно противречни. Такође, ови браниоци у захтеву нумеришу и повреде закона из члана 437. став 1. тачка 1) и члана 441. став 1. ЗКП. Поред изнетог, у захтеву за заштиту законитости именованих бранилаца, указује се и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП. Наиме, браниоци износе сопствену оцену изведених доказа током поступка и износе сопствене чињеничне закључке везане за постојање намере на страни окривљене, односно постојање директног умишљаја за извршење кривичног дела, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених побијаним пресудама. У вези са изнетим, браниоци наводе да је првостепени суд пропустио да тачно и прецизно утврди појединачно предузете радње окривљене, као и објективне околности конкретног догађаја, те да не постоји ниједан доказ да је из радње окривљене дошло до повреде достојанства оштећеног у субјективном и објективном смислу.

Бранилац окривљене – адвокат Душица Шоштарић Благојевић као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац наводи да је окривљена критичном приликом била у стању привремене душевне поремећености, јер је трпела интензивна насиља у породици. У вези са изнетим, бранилац износи одбрану окривљене АА и позива се на одређене писане доказе.

На описани начин, бранилац окривљене – адвокат Душица Шоштарић Благојевић, у суштини оспорава утврђено чињенично стање, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, износећи своје чињеничне закључке, сопствено виђење одлучних чињеница које из тих доказа произилазе, а везано за урачуњљивост окривљене, супротно оцени, чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, чија су права ограничена правима окривљеног у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, нити због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), 438. став 2. тачка 2) и 3), 441. став 1. и 437. став 1. тачка 1) ЗКП, па је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљене – адвоката Гвоздена Гргура и адвоката Сање Кнежевић и адвоката Душице Шоштарић Благојевић, у напред наведеном делу, оценио као недозвољене.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене – адвоката Гвоздена Гргура и адвоката Сање Кнежевић нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП)

подразумева опредељење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву.

Браниоци окривљене – адвокат Гвозден Гргур и адвокат Сања Кнежевић као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумеришу и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а која повреда представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, у образложењу захтева, браниоци не наводе у чему се конкретно састоји истакнута повреда закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене - адвоката Гвоздена Гргура и адвоката Сање Кнежевић нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, јер браниоци не дају образложење у чему се конкретно састоји означена повреда закона, односно из којих разлога је неправилна одлука о трошковима кривичног поступка.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отпрајка
Управитељ писарнице
Марина Антонић